

Panie mój, dziś już nie jestem tylko sobą, dziś wiem, że jestem zanurzona w Tobie. Nauczyła mnie tej drogi Twoja Święta Matka, Chryste, Przyjacielu mój Najdroższy. Ona wiecie mnie ku tej miłości, co Trójcy Przenajświętszej całkowicie się daje.

bł. Natalia Tułasiewicz,
sodaliska i Patronka nauczycieli polskich

AKTUALNOŚCI

1. Dziękujemy za wszelką życzliwość, modlitwę, każdego rodzaju wsparcie i wszelkie zaangażowanie i pomoc.
2. Trwajmy w jedności duchowej nie tylko pamiętając w modlitwie o naszej wspólnotie, a także o Federacji SM i Zarządzie rozpoczynającym nową kadencję.
3. Prośmy w modlitwie o pokój na Ukrainie oraz o błogosławione dla Kościoła owoce trwającego procesu synodalnego, w który też się angażujemy.
4. 16 czerwca uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej.
5. W sobotę 18 czerwca odbędzie się w gmachu Kurii Metropolitalnej przy Al. NMP 54 sprawozdawczo-wyborcze Forum Rady Ruchów. Rozpoczęcie o g. 14:30. W programie Koronka do Bożego Miłosierdzia, procedura wyborcza oraz spotkanie z ks. abp. Wacławem Depo. Zakończenie ok. 17:30
6. W dniach od 22 do 26 czerwca Światowe Spotkanie Rodzin z Papieżem pod hasłem: *Miłość rodzinna, powołanie i droga do świętości*. Spotkanie to zakończy Rok Rodziny Amoris Laetitia.
7. 10 lipca w XV niedzielę w ciągu roku następna wspólna Adoracja NS, Msza św. i spotkanie.
8. Prosimy o branie pod uwagę kalendarium naszej wspólnoty SM na rok 2022, które otrzymaliśmy by brać aktywny udział w pracy wspólnotowej.

2. Trzeba, by On wzrastał

Jak kapłan ma żyć prawdą o tym, że podczas sprawowania liturgii uobecnia samego Chrystusa – Głowę? Czy ma myśleć o sobie? Z całą pewnością nie. We właściwie ukształtowanej modlitwie chodzi przecież o skupienie się na „Ty” Boga, czego konsekwencją jest także skupienie uwagi na „ty” bliźniego w codzienności. Gdy sięgniemy do słowa Bożego, wyrazistym przykładem pokory dla każdego kapłana okazuje się niewątpliwie największy spośród narodzonych z niewiasty - święty Jan Chrzciciel. On, który bezpośrednio wskazał Chrystusa, który niejako przeprowadza ludzi od Starego do Nowego Testamentu, nie jest przejęty własną rolą, ale przejęty Chrystusem. Kiedy wysłannicy z Jerozolimy pytają go, kim jest, on woli raczej powiedzieć, kim nie jest - wie dobrze, że nie jest Mesjaszem, choć zyskał tak wielki posłuch u ludzi, a jego „kazania” nawracały wielu. Jan wie, że jest „głosem wołającego na pustyni” (por. J 3, 19-23). Ma świadomość, że swoją misję, szczególne powołanie otrzymał „z góry” (por. J 3, 27n). To Chrystus jest Oblubieńcem Kościoła, to On jest w centrum, a Jan cieszy się z tego, że może być Jego przyjacielem: „Ten, kto ma oblubienicę, jest oblubieńcem; a przyjaciel oblubienica, który stoi i słucha go, doznaje najwyższej radości na głos oblubienca. Ta zaś moja radość doszła do szczytu. Trzeba, by On wzrastał, a ja żebym się umniejszał” (J 3, 29n). Katechizm podkreśla, że Tym, który działa w Eucharystii, jest Chrystus (por. KKK 1348). To skuteczne lekarstwo na nadmierne przejęcie się własną funkcją zarówno przez celebransów, jak i wszystkich posługujących w liturgii.

Kapłan, aby mógł właściwie przeżywać swoją funkcję pełnioną w liturgii, potrzebuje nieustannie coraz bardziej skupiać się na Chrystusie, i Jego naśladować w codziennym życiu, nade wszystko poza przestrzenią sacrum. Żyjący już w XX wieku święty ksiądz Josemaria Escriva, mając już za sobą 48 lat kapłaństwa, zwracał uwagę, jak ważne jest to uobecnianie Chrystusa przez kapłana także poza liturgią: „istnieją księża, którzy dają się zwieść mniemaniu, że chrześcijanie pragnęliby widzieć w księdzu człowieka, takiego jak każdy inny. Tak jednak nie jest. (...) Wierzący oczekują przede wszystkim, że w jego zachowaniu będzie widzialna pieczęć sakramentalna: że będzie się modlił, że nie odmówi udzielenia sakramentów, że będzie gotów wszystkich otoczyć swoją opieką. (...) Krótko mówiąc: od księdza oczekuje się, że nie stawia przeszkody obecności Chrystusa w sobie, zwłaszcza podczas sprawowania świętej Ofiary Ciała i Krwi Jezusa Chrystusa oraz wtedy, gdy w imieniu Boga udziela rozgrzeszenia (..).”

Warto zauważyć, że podczas obrzędu święceń kapłańskich ostatnie z pytań biskupa do diakonów przed udzieleniem tego sakramentu brzmi: „Czy chcesz coraz ściślej jednoczyć się z Chrystusem, Najwyższym Kapłanem, który z samego siebie złożył Ojcu za nas nieskalaną Ofiarę, i razem z Nim poświęcać się Bogu za zbawienie ludzi?”. Diakoni, którzy niebawem przyjmą święcenia, odpowiadają wówczas z przekonaniem, ale świadomości własnej niewystarczalności: „Chcę, z Bożą pomocą”.

Znaczenie in persona Christi w liturgii i apostołstwie

Warto zwrócić uwagę na znaki, podkreślające obecność Chrystusa w osobie kapłana podczas celebracji liturgicznej: piękno szat liturgicznych, specjalne krzesło przy miejscu przewodniczenia, ukłony służby liturgicznej kierowane w stronę celebransa, okadzenie jego osoby po praygotowaniu darów. Nie są to jedynie zachowania grzecznościowe. Ponieważ w liturgii kapłan działa in persona Christi, właśnie poprzez te znaki lud Boży wyraża wiarę w tę prawdę.

Tajemnica działania in persona Christi prowadzi także do postawy szacunku wobec kapłanów. We współczesnym przekazie medialnym przeważa negatywny obraz kapłana - z jednej strony jest to skutek laicyzacji, z drugiej - nadużyć, których dopuścili się sami kapłani. Choć wiele jest na świecie dobrych i ofiarnych kapłanów, choć przez ich ręce każdego dnia dzieje się mnóstwo dobra, niestety, zło okazuje się bardziej krzykliwe. Tym bardziej konieczne będzie przypominanie prawdy, że Chrystus jest obecny w swoich kapłanach nie ze względu na ich osobiste przymioty czy zdolności, ale ponieważ sam tego chciał, i obdarzył ich nieskończone przetrastającym wszelkie ludzkie możliwości darem sakramentu święceń. Wydaje się także, że pokorne mówienie o in persona Christi służy budzeniu nowych powołań kapłańskich oraz ożywieniu w świadomości wiernych konieczności modlitwy w tej intencji.

Odpowiednim zakończeniem powyższych rozważań będzie fragment „Modlitwy w niedzielny wieczór”, którą zapisał Michel Quoist w słynnej książce *Modlitwa i czyn*. To słowa odbywającego się w głębi duszy dialogu Chrystusa z kapłanem:

Synu, nie jesteś sam. Ja jestem z tobą, Ja jestem tobą, Bo potrzebne mi było dodatkowe człowieczeństwo, żeby móc kontynuować moje Wcielenie i Odkupienie.

Jam cię wybrał odwiecznie, Potrzebny mi jesteś, Potrzebne mi są twoje ręce, bym mógł dalej błogosławić, Potrzebne mi są twoje wargi, bym mógł dalej mówić, Potrzebne mi jest twoje ciało, bym mógł dalej cierpieć, Potrzebne mi jest twoje serce, bym mógł dalej kochać, Potrzebny mi jesteś ty, bym mógł dalej zbawiać.

Zostań ze mną, synu. Otom ja, Panie, Oto moje ciało, moje serce, moja dusza. Uczyni mnie tak wielkim, bym mógł ogarnąć świat.

Patronka duchowej szkoły

Na zamku w Loyoli i w grocie w Manresie nowo nawrócony Rycerz otrzymał pierwsze indywidualne lekcje duchowego życia. Był Uczniem samego Boga, a Pośredniczką łask była Maryja. Po okresie wytężonej nauki wzorowy Uczeń otrzymał promocję na Nauczyciela. Swoich duchowych uczniów pozyskał za pomocą autorskiego programu, który okazał się niezwykle skuteczny. Ostatecznie za wybitne zasługi został powołany na stanowisko Rektora. Patronką tej duchowej szkoły była **Maryja — Najlepsza Uczennica Swojego Syna**, a zarazem **Najdoskonalsza Nauczycielka i Przewodniczka wiary...**

Od chwili nawrócenia Ignacy był wzorowym Uczniem Boga i ujrzał w swoim cierpieniu Jego wielkie miłosierdzie. Przemiana wewnętrzna zapoczątkowana przez *przypadkową kulę i przypadkową lekturę* zrodziła pragnienie pomagania duszom. Z realizacją *wielkiego pragnienia* nie czekał aż do przyjęcia święceń kapłańskich (na początku duchowej drogi nawet nie planował zostać księdzem). Już na zamku Loyola poświęcał czas na rozmowy o rzeczach Bożych ze swoimi domownikami. Także w okresie pobytu w Manresie, podczas pielgrzymki do Ziemi Świętej, na studiach, pragnął dla wszystkich duchowego dobra.

W realizacji powołania nie zatrzymała go świadomość własnej grzeszności i słabości. Biorąc za przykład św. Piotra, który zamienił swoje zajęcie łowienia ryb na służbę łowienia ludzi dla Królestwa Niebieskiego, również Ignacy *udoskonalił* swoje rycerskie rzemiosło, aby pozyskiwać dusze dla Kościoła walczącego pod sztandarem Niepokalanej. Jego duchowy Orędownik został powołany bezpośrednio przez samego Jezusa; na Jego słowa: *Pójdź za Mną, a uczynię cię rybakiem ludzi* natychmiast zostawił sieć i poszedł za Nim (Mt 4, 19–20). Zanim Ignacy usłyszał *wezwanie Króla Wiecznego* (CD 91), otrzymał łaskę nawrócenia i uświęcenia za pośrednictwem Maryi.

To Ona jako **Królowa bez zmyślenia pierwotnej poczęcia** obdarza owocami zbawienia i uświęcenia wszystkie swoje dzieci. Jest też drogą, która pewnie prowadzi do Jezusa. Przemieniony i zapalony do służby Bożej, przed Jej ołtarzem zostawił swój miecz oraz sztylet i po całonocnym czuwaniu oddał się Jej na służbę jako Jej Rycerz. **Maryja** jako **Pośredniczka Wszystkich Łask** doprowadziła go do swego Syna, aby poszedł za Nim i szerzył Jego Królestwo na ziemi! Przeszkodą dla służby Bożej nie była też krótsza noga, która sprawiała problemy w chodzeniu. Gdy tylko odzyskał zdrowie, nie przejmując się swoją względną niedyspozycją, ruszył w drogę do doskonałości.

FORMACJA PRZEZ DOBRĄ LEKTURĘ!

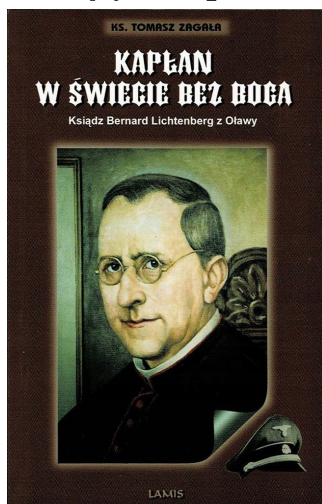
Otto Ogiermann, Do ostatniego tchu, Editions Dialogue 1983

ks. Tomasz Zagala, Kapłan w świecie bez Boga, Wrocław 2003

Warto przypomnieć postać bł. Bernarda Lichtenberga, księdza rodem z Oławy. Pochodził z niemieckiej rodziny kupieckiej i wybrał drogę powołania. Po ukończeniu seminarium duchownego w niemieckim wówczas Wrocławiu pracował jako kapłan w wielu parafiach na dolnym śląsku, a później w Berlinie. Jego ostatnią posługą było probostwo w katedrze pw. Św. Jadwigi w Berlinie. Kiedy nadeszła mroczna epoka narodowego socjalizmu przeciwstawiał się panującej nazistowskiej ideologii w licznych kazaniach, jak również modlił się za ofiary totalitarnego systemu, szczególnie za więźniów obozów koncentracyjnych – w tym Żydów. Przez 8 lat udawało mu się bez konsekwencji prowadzić swoją duszpasterską działalność. Szczególnie mocne współczucie narodowi żydowskiemu okazał po nocy kryształowej

w listopadzie 1938r. Wtedy zaczęło się nim interesować Gestapo i aresztowało go jesienią 1941 r. Wtedy został aresztowany. Dwa dni po aresztowaniu zaczęły się przesłuchania mające przygotować proces. Po długo trwającym procesie został skazany na 2 lata więzienia. Tam pojawiły się poważne problemy zdrowotne. Z więzienia został przewieziony do obozu pracy. Planowano przewiezienie go do obozu koncentracyjnego w Dachau, ale zanim to nastąpiło zmarł z wycieńczenia 5 listopada 1943 r. Bernard Lichtenberg został beatyfikowany przez św. Jana Pawła II 23 czerwca 1996 r. w Berlinie. Historia jego życia i beatyfikacji wskazuje że może być on patronem pojednania polsko – niemieckiego. Życie i proces tego bohaterskiego kapłana barwnie opisują książki zarówno Otto Ogiermana „Do ostatniego tchu” jak i ks. Tomasza Zagala „Kapłan w świecie bez Boga.” Obie pozycje gorąco polecam i chętnie je wypożyczę z mojego księgozbioru.

Włodzimierz Sawicki

FORMACJA BIBLIJNA

Słuchajmy co Bóg mówi do nas podczas liturgii

Najśw. Ciała i Krwi Pańskiej - 16 VI Rdz 14, 18-20; 1 Kor 11, 23-26; Łk 9, 11b-17

XII Niedziela w ciągu roku - 19 VI Za 12, 10-11; 13, 1; Ga 3, 26-29; Łk 9, 18-24

Narodzenie św. Jana Chrz. - 23 VI Iz 49, 1-6; Dz 13, 22-26; Łk 1, 57-66. 80

Najśw. Serca Pana Jezusa - 24 VI Ez 34, 11-16; Rz 5, 5b-11; Łk 15, 3-7

XIII Niedziela w ciągu roku - 26 VI 1 Krl 19, 16b. 19-21; Ga 5, 1. 13-18; Łk 9, 51-62

Ap. Piotra i Pawła - 29 VI Dz 12, 1-11; 2 Tm 4, 6-9. 17-18; Mt 16, 13-19

XIV Niedziela w ciągu roku - 3 VII Iz 66, 10. 12-14c; Ga 6, 14-18; Łk 10, 1-12. 17-20

XV Niedziela w ciągu roku - 10 VII Pwt 30, 10-14; Kol 1, 15-20; Łk 10, 25-37

INTENCJE MODLITEWNE

- * o owoce jubileuszu i światło Ducha Świętego na dalszą pracę sodalicyjną
- * o pokój na świecie i na Ukrainie
- * o rozwój Sodalicii Mariańskich
- * o świętość rodzin, o powołania kapłańskie i zakonne,
- * o ład społeczny w naszej Ojczyźnie
- * o ustanie pandemii Covid-19

KALENDARIUM ŚWIĘTYCH SM

CZERWIEC 2022

12 NIEDZIELA TRÓJCY ŚW., Św. Kaspra Bertoni, kapłana; Bł. Stanisława Kostki Starowieyskiego, męczennika; Bł. Natalii Tułasiewicz, męczennicy; Bł. Henryka Hlebowicza, kapłana i męczennika; Bł. Józefa Czempieła, kapłana i męczennika; Bł. Ludwika Rocha Gietyngiera, kapłana i męczennika; Bł. Kazimierza Sykulskiego, kapłana i męczennika

16 NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI PAŃSKIEJ, Św. Jana Franciszka Regis, kpł.

21 Św. Ałojzego Gonzagi, zakonnika

LIPIEC 2022

2 Św. Bernardyna Realino, kapłana

4 Bł. Piotra Jerzego Frassati, tercjarza

6 Bł. Marii Teresy Ledóchowskiej, dziewicy

14 Św. Kamila Lellis, kpł. i zak.; św. Franciszka z Solano, kpł.

26 Św. Bartłomieji Capitanio, dziewicy

31 XVIII NIEDZIELA ZWYKŁA, Św. Ignacego Loyoli, kapłana

Z ŻYCIA FEDERACJI SODALICJI MARIAŃSKICH W POLSCE

1. Pamiętajmy w modlitwie o Federacji SM w Polsce, prosząc o duchowy i liczny rozwój wspólnot sodalicyjnych w naszej Ojczyźnie.

2. 2 maja w klasztorze karmelitanek bosych w Dysie odbyła się uroczystość 25-lecia ślubów zakonnych sodalisk - s. Teresy Małgorzaty od Matki Bożej Królowej Polski OCD (Małgorzaty Bałaż).

3. 4 czerwca w Warszawie odbył się Zjazd Delegatów. W tym dniu ukazał się też nowy numer Sodalisa Marianusa - 2/2022.

4. Federacja SM proponuje, aby na naszych spotkaniach sodalicyjnych podjąć rozważania dotyczące Eucharystii, gdyż stanowi Ona centrum trzyletniego programu duszpasterskiego.

5. Ogólnopolskie rekolekcje sodalicyjne odbędą się w dniach od 30 czerwca do 3 lipca (czwartek-niedziela) w Domu Rekolekcyjnym Misjonarzy Werbistów w Chłudowie koło Poznania. Koszt 480 zł.

Sodaliczka Mariańska przy Jasnej Górze; Kordeckiego 2, 42-225 Częstochowa

www.sm.jasnagora.pl